

лютна вѣра въ своитѣ братя. Жената трѣбва да има абсолютна вѣра въ своя мжжъ. Казвате: може ли? Може. Мжжътъ трѣбва да има абсолютна вѣра въ своята жена. Може ли? — Може. Братътъ трѣбва да има абсолютна вѣра въ своята сестра. Може ли? — Може. Слугата трѣбва да има абсолютна вѣра въ своя господарь. Може ли? — Може. Сестрата трѣбва да има абсолютна вѣра въ своя братъ. Може ли? — Може. Господарътъ трѣбва да имъ абсолютна вѣра въ своя слуга. Може ли? — Може. Може да иматъ нѣкакви погрѣшки, туй е допустимо, но трѣбва да знаемъ, че слѣдъ като правимъ хиляди и хиляди погрѣшки, единъ день ще познаемъ Бога, ще почнемъ да се учимъ, и да живѣемъ тъй, както Той обича. Ще дойде туй врѣме, за едни по-рано, за други — по-късно.

„Горко на свѣта отъ съблазнитѣ!“

Сега, ако за свѣта е горко, за праведнитѣ не трѣбва да бжде горко. Носете тази идея съ себе си! Направете едно дружество, безъ съблазни. Но какво ще бжде правилото тамъ? Вие ще кажете: може ли тоза? — Може. Вие казвате: ако ние вложимъ пари, всичко, безъ да се съблазнимъ, то утрѣ касата, паритѣ ни, всичко ще хвъркне. Ние още не знаемъ дали ще хвъркнатъ паритѣ. Ние още не сме опитали Божественитѣ принципи, още не сме ги приложили. Ние казваме, че по този начинъ не може да се живѣе. Дѣйствително, не може да се живѣе. Но, ако ние вложимъ тази разумна Любовь, да започне да дѣйствува отдолу, какво ще произведе тя? Сега, двама души, мжжъ и жена, като тръгнатъ въ този пѣтъ, почватъ да спорятъ за своитѣ възгледи, какъ разбира единиятъ, какъ разбира другиятъ. Нѣма какво да спорятъ. Вашата любовь еднаква ли е? Двама души, като тръгнатъ въ Божественния пѣтъ, всѣки трѣбва да бжде готовъ да жертвува за своя ближень, за този, съ когото живѣе толкова, колкото и за себе си. Ако бихте турили туй правило въ живота си, какво подобрене би станало! А лошото е тамъ, че ние жертвуваме за себе си повече, отколкото за всички други. Въ Писанието се казва: „Богъ, като изпратилъ своя Синъ, Той пожертвувалъ всичко отъ своята Любовь, за да могатъ съврѣменнитѣ хора да се подиг-